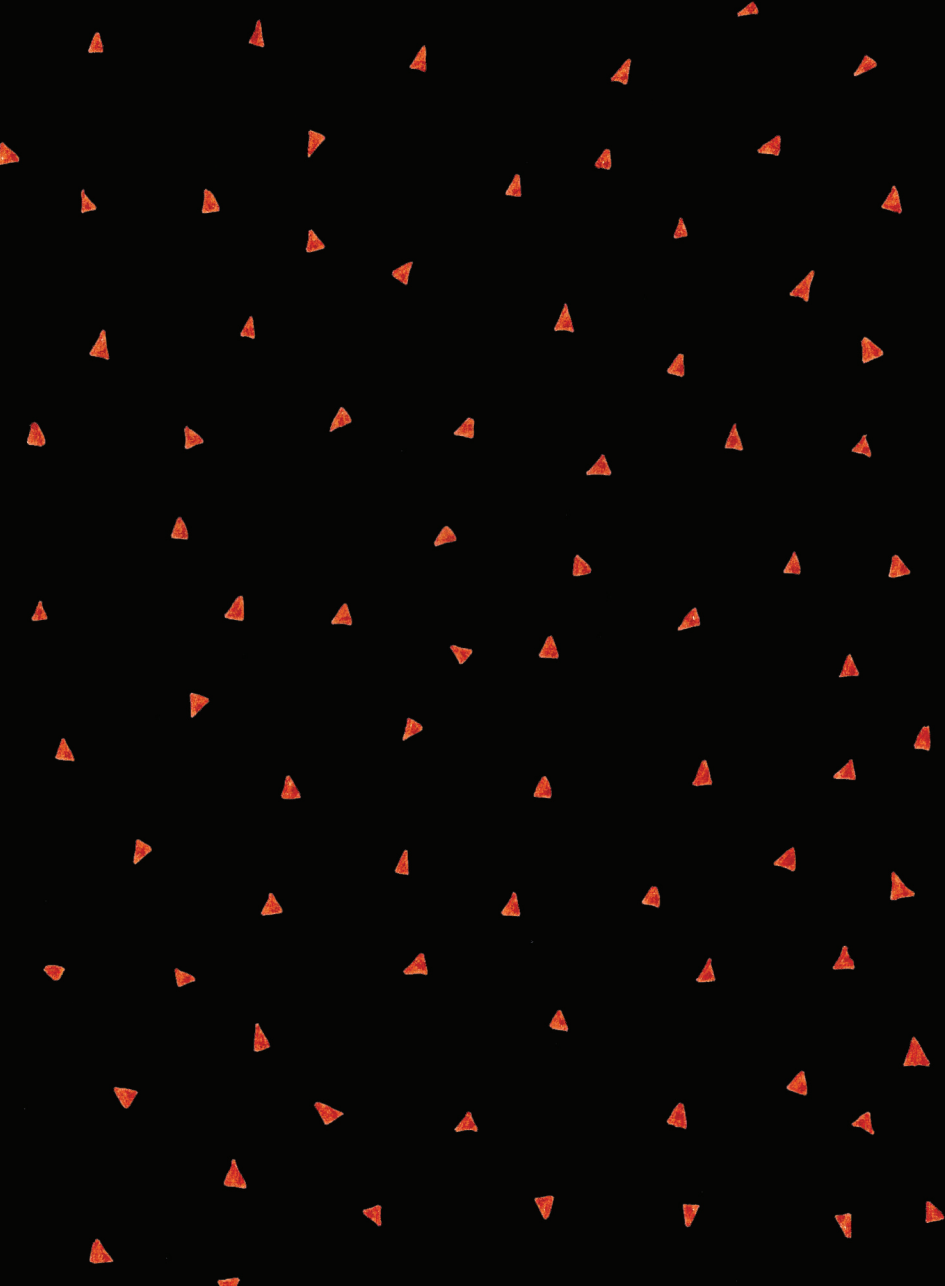

KAMERUNSKÁ
POHÁDKA

Zázračný kohout

Le coq
merveilleux

Ve městě uprostřed buše žil vdovec se svým jediným synem. Jednoho dne stařec pocítil, že se blíží jeho poslední hodinka, zavolal syna k sobě a řekl mu:

„Poslechni, můj hochu, již brzy tě opustím a odejdu navždy k našim předkům. Avšak myslel jsem na tebe. Odkážu ti bílého kohouta, který mi přinesl slávu i štěstí a teď se postará i o tvé bohatství. Díky němu prožiješ život plný radosti, ale také budeš schopen pomáhat chudým, protože tento kohout není takový, jaké vídáš v běžném kurníku. Věř, že je to kouzelný kohout, předávaný po dlouhá pokolení z otce na syna, a od dnešního dne budeš ty bdít nad jeho životem.“

Když otec zemřel, uspořádal mu syn velkolepý pohřeb, na který pozval všechny obyvatele země. Období smutku strávil sám v rodném domku, ale nedlouho na to začal uvažovat o tom, že se začne se svým dědictvím zúčastňovat kohoutích zápasů. A tak se stalo. Po dlouhá léta soupeřil bílý kohout s nejlepšími kohouty na světě, získával všechna vítězství a jeho pán byl stále bohatší a váženější. Vládcí z nejrůznějších zemí od něho chtěli kohouta koupit. Ale mladý muž nepřistoupil na žádnou nabídku, nenechal se zlákat ani tím největším množstvím zlata.

Když se stal tak proslulým a mocným, že si mohl dovolit překrásný palác, nechal si jej vystavět na místě, kde stávala jeho ubohá slaměná chatrč. Vlastnil velké množství otroků a vykonal mnoho dobrého pro své blízké. Chudým vesnickým dětem věnoval krásnou velkou školu, v níž získávaly základy moudrosti a učení.

Takový úspěch však vzbuzoval značnou závist. Hlavně žena, která bydlela v nejbližším sousedství, nesnesla pohled na jeho štěstí a rozhodla se, že mu bude škodit. Zasadila kukuřici těsně vedle výběhu bílého kohouta, ten se vděčně vrhl na tak dobré zrní, a protože neznal míru, nepřestal, dokud nebyl úplně přesycen. Tak to šlo den za dnem. Nakonec kohout ztloustnul tak, že sotva mohl chodit, ztěžklý jídlem usínal hned za hrazením zeleninové zahrady.

A tehdy přišla ta zlá žena do mladíkova domu a pravila:

„Tvůj kohout zničil všechny moje zásoby kukuřice a já kvůli jeho nepřístojnému chování nebudu mít po dlouhou dobu co jíst.“

„Uklidni se, milá ženo,“ odpověděl jí mladík. „Dám ti jako náhradu celý pytel zrní.“

„Ne,“ řekla sousedka, „ne a ne! Nechci nic jiného než kukuřici, a to právě tu, který sezobal tvůj kohout!“

„Ale tu ti přece nemohu vrátit,“ řekl muž. „Snad bys nechtěla...“

„Chtěla,“ pokývla hlavou zlomyslná žena, „zabij svého kohouta a vrať mi, co mi patří!“

V mladém muži by se po těch slovech krve nedořezal. Nabídl ženě všechno své bohatství, palác, zlato i pravé diamanty, jen aby zachránil svého kouta, ale s nepřející ženou nic nepohnulo.

Celá záležitost se dostala před radu starších. Ti se spojili s černošským náčelníkem, ale ani tady mládenec nenalezl zastání. Poté, co vyslovili ortel smrti, vypravili se za provinilcem, který stále ještě vyspával v zeleninové zahradě, zabili ho, a kukuřici vrátili vychytralé sousedce. Zarmoucený mladík tajně pohřbil ostatky svého kohouta za svým palácem a se zachmuřeným čelem se na dlouhé měsíce uzavřel ve svém obydlí.

Příštího jara vyrostl v místě, kde spal věčným spánkem ubohý kohout, mangovník plný lákavých plodů. Zlá sousedka požádala majitele stromu o jeden plod, a když její přání neodmítl, přivedla ke stromu i svého synka a přiměla ho, aby také ochutnal. Utrhli ne jeden

plod, ale hned několik, a příští den za úsvitu, sotva bývalý majitel kohouta opustil svůj palác, sousedčin syn si přišel pro lahodné ovoce znovu. Jedl jedno mango za druhým a pecky a kůrky odhazoval na zem, ale i bez toho majitel stromu po návratu domu poznal, že ovoce, které ještě ráno viselo na stromě, zmizelo. Právě se ptal sám sebe, kdo mohl ovoce ukrást, když vtom mu jedno mango řuklo o hlavu.

Mladý muž vzhlédl, aby zjistil, odkud spadlo, a uviděl, jak si sousedčin chlapec pochutnává na zbylých plodech v koruně stromu.

Plný zloby a touhy po pomstě svolal mladík všechny vesničany. Když se kolem něj seběhli, výhruzně prohlásil:

„Ten, kdo snědl moje manga, mi je musí vrátit!“

Shromáždění mu dalo za pravdu.

Sotva se o tom dozvěděla matka nenasyty, přiběhla a řekla: „Dobře, dobře, vrátím ti tvé ovoce!“

Mladý muž si ale vzpomněl na nespravedlivou smrt svého kohouta a pravil: „Ne, ženo, byla-li tvá představa o spravedlivosti dobrá pro minulost, bude platit i dnes. Žádám tě o ovoce, které snědl tvůj syn.“

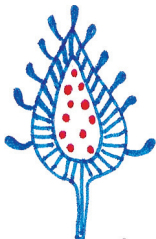
Žena plakala, snažně prosila svého souseda, aby byl milosrdný, a nabízela celé své malé jmění za život syna.

Mladík ale trval na svém a rada moudrých jeho neob-
lomnost schválila.

Nenasyta tak musel vytrpět to, co nešťastný kohout.
Když mladík dostal zpět svá manga, odebral se zpátky
do svého paláce a bolestí zdrcená matka prosila
nebesa, aby jí odpustila. Osud jí uštědřil bolestnou
lekci. Pochopila, že nenávist ničí toho, kdo se jí poddá,
a že její syn přišel o život kvůli ní. Z celého srdce lito-
vala své nepřejčnosti a závisti, ale už nemohla napra-
vit to, co z jejího chování vzešlo.

Un veuf avec son fils unique vivait au milieu de la brousse. Un jour, le vieil homme sentit que sa dernière heure était venue, il appela son fils et lui dit: „Ecoute, mon garçon, je vais bientôt te quitter pour rejoindre nos ancêtres. Mais j'ai pensé à toi. Je te laisse pour héritage un coq blanc qui m'a apporté gloire et chance, et maintenant, il prendra soin de ta richesse. Grâce à lui, tu pourras mener une vie joueuse, et faire l'aumône aux pauvres. Ce coq n'est pas ce de ces coqs que l'on rencontre dans tous les poulaillers. En fait, c'est un coq magique, transmis de père en fils depuis longtemps, et à partir de ce jour, tu devras désormais veiller sur sa vie."

Après la mort de son père, son fils organisa de grandioses funérailles, invitant tous les habitants du pays. De retour chez lui, sitôt la période de deuil passée, le jeune homme décida de participer aux combats de coqs.. Pendant des années, le coq blanc a rivalisé avec les meilleurs coqs du monde, remportant toutes les victoires, et son maître était de plus en plus riche et plus mérité. Les dirigeants du monde entier voulaient acheter le coq, mais le jeune homme n'a jamais consenti à s'en défaire, même à prix d'or.

Devenu puissant et riche, il construisit un immense et magnifique palais, sur l'emplacement de sa vieille case en paille. Il possédait un grand nombre d'esclaves et faisait beaucoup de bien à ses proches. Il créa aux enfants du village pauvre une belle et grande école dans laquelle ils ont acquis les bases de la sagesse et de l'apprentissage.

Un tel succès a cependant suscité une envie considérable. Surtout la femme qui habitait dans le quartier le plus proche, jalouse de son bonheur, a décidé de le blesser. Elle planta le maïs juste à côté du coq blanc. Celui-ci se précipita, reconnaissant, sur les grains tant appréciés, et ne s'arrêta de manger lorsqu'il soit complètement submergé. Finalement, le coq était devenu si gros qu'il pouvait à peine marcher. Il alla s'endormir dans un coin du potager.

C'est à ce moment-là que la cruelle s'en alla trouver son voisin et dit :

„Ton coq a détruit toute ma réserve de maïs et je n'ai plus rien à manger. ”

Le jeune homme répondit:

„Calme-toi, chère femme, je vais te rendre un sac de grains. ”

„Non“, s'exclama-t-elle, „non, non, et non, je veux mes maïs, ceux que ton coq a mangé!“
„C'est impossible,“ répliqua l'autre... „tu ne voudrais tout de même pas...”

„Si,“ répondit la méchante, „tue ton coq et rends-moi mes maïs!”

Désespéré, l'homme lui proposa, pour sauver son coq, toute sa fortune, son palais, des parures, des diamants, mais rien ne la fit changer d'avis. L'affaire fut portée devant les chefs coutumiers qui réunirent la palabre. Jaloux, tous les membres du jury réclamèrent la mort du coupable, qui somnolait toujours dans le portager. On alla le chercher et on le tua pendant son sommeil, en restituant les maïs à sa propriétaire. Très affecté, le jeune homme enterra en secret le cadavre de son coq derrière son palais, et il s'enferma, meurtri, pour de longs mois, dans la solitude de sa luxueuse demeure.

Un jour, à l'endroit où reposait le coq, prit naissance un manguier aux fruits alléchants. Gourmande, la voisine vint demander une mangue au propriétaire de l'arbre qui ne refusa pas. La femme fit venir son fils unique, et le pressa d'en manger aussi. Il en cueillit

plusieurs au lieu d'une seule. Le lendemain, au lever du soleil, en l'absence de notre ami, l'enfant de la méchante femme vint cueillir les fruits délicieux, qu'il mangea en laissant tomber les noyaux et les peaux. Le propriétaire revint de sa promenade et s'aperçut de la disparition des fruits présents le matin, avant son départ. Il demanda qui les avait dérobés, lorsqu'une mangue lui tomba sur la tête.

Il leva les yeux pour voir d'où tombaient ces déchets. Il aperçut le fils de sa voisine, assis, là-haut, grignotant un fruit.

Plein de colère et de désir de vengeance, le jeune homme a convoqué tous les villageois.

En présence de tous, il déclara, menaçant :

„Celui qui a mangé mes mangues doit me les rendre!”

Et tous les assistants ont approuvé.

Avertie du rassemblement, la mère du gourmand apparut et déclara:

„D'accord, je te rendrai tes fruits!”

Se souvenant de la mort injuste de son coq, l'homme lui dit:

„Non femme, puisque ta justice fut bonne par le

passé, elle le sera à nouveau en ce jour; je te réclame mes fruits qui ont été avalés par ton fils.”

Pleurant, suppliant son voisin d’être clément, la femme offrit tous ses maigres biens en échange de la vie de son fils, mais la décision de l’homme était irrévocable. Le conseil des sages l’approuva.

Le gourmand subit le même sort que le malheureux coq, et, sitôt ses mangues récupérées, le jeune homme se retira dans son palais. Ecrasée par la douleur, la mère comprit que son fils lui devait son destin. Elle supplia le ciel de lui pardonner sa jalousie et ses méfaits passés. Le destin lui avait donné une douloureuse leçon. Elle comprit enfin que la haine détruit celui qui la nourrit.

Autoři projektu:
Petra Holubářová, Lucie Machová
Převyprávění pohádky:
Therese Djoumkam
Ilustrace a grafické zpracování:
Michaela Casková

InBáze, z.s.
2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR

 MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

 Městská knihovna v Praze

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

 INBÁZE

